

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА:

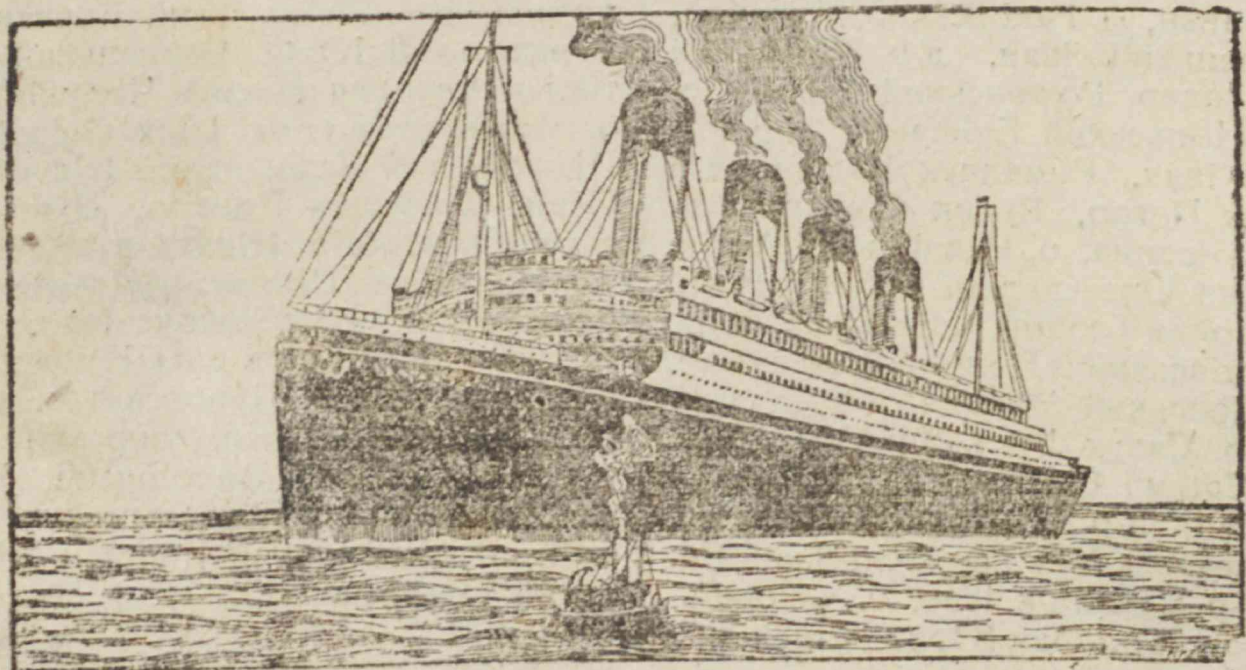
Місячно в іраю 1000 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швейцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 50 М., в „Надісланім“, в „Оповідках“ і некрологи 75 М. Між новинками і в редакційній частині 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50%, дорожче.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

„Olympic“ 46.439 тон.

Емігранти позір!

Початок еміграції до Америки.

КОРАБЕЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

„WHITE STAR LINE“

у Львові, вул. Городецька ч. 36.

подає до відома, інтересованим, що еміграція до Америки починається з днем 1-го червня с. р. Американський консулят у Варшаві в назначенім речинці починає видавати віза з правом візду польським і російським горожанам на територію Сполучених Держав Північної Америки. Рівнож Староства начнуть видавати заграничні паспорти і прольонгувати попередньо виставлені заграничні паспорти,

НАШЕ
БЮРО

„WHITE STAR LINE“

у Львові, вул. Городецька ч. 36.

одержало ряд найновіших інструкцій що до еміграції до Америки і начало продажу корабельних карт, а тим самим інтересовані особи можуть зголошуватися до нашого бюро для засягнення інформацій, яких уділяємо радо і даром, як таном купно корабельних карт на перезд кораблями нашого корабельного Товариства, яке має найбільш в світі і збудовані після останніх технічних уліпшень, а то: „OLYMPIC“ — 46.439 тон. „MAJESTIC“ — 56.000 тон. „HOMERIC“ — 33.526 тон і багато інших великих кораблів.

Переїзд кораблями нашого корабельного Товариства

треває лише 5 днів!

„WHITE STAR LINE“

Львів, Городецька 36.

ЖАР

XII 1-1

дасть нам добробут і достаток. — Тому уживайте

ЖАРУ!!!

Зкладайте жертви в користь голодним Українці!

НА ДОПОМОГУ ГОЛОДНІЙ УКРАЇНІ! ГРОМАДЯНЕ! БРАТИ! СЕСТРИ!

Велике горе постигло Українську Землю. Розлилось воно морем сліз і крови від Сяну по Дон, від поліських болот по Чорне Море.

Український народ, що зірвався до бою за найвище і найістотніше право, за свою свободу, в надлюдських змаганнях відпираючи ворожу навалу із всіх сторін світа, стер із своєї душі ганебне пятно рабства, але фізично страждає ще в нелюдських кігтях неволі.

В ході визвольної боротьби Українському Народови прийшлося переносити найбільш діяючі терпіння, найбільш жакливі страждання, найболючішу муку, прийшлося переходити крізь чистилище і пекло, крізь заборони і середньовічні переслідування, крізь ріки крови і море сліз, крізь Жах і Божевілля.

Ця велика драма України продовжується вже сім років. Та навіть в найтяжчих хвилинах народнього життя гола дійсність не була така невблагано жорстока, пропадно безвихідна, смертельно жаклива. Серед гуку гармат, тріскотні скорострілів, луни пожарищ, кривавого насилля блакитне небо України і щирим золотом, всміхалися родючі поля Землі Української.

А тепер? Тепер населення найбагатшої країни попало у найбільшу нужду, у найстрашніше лихоліття. Золоті лани спалила змора-посуха, на загніваній землі запеклася счорніла кров — як пятно дієвого злочину, похилилися під вагою чорної журби до краю виснажені горді сини степів, спохмурніли колись веселі облича, в гробовій, могильній тиші замовк веселий шебіт дітвори, потахло в людині все людське, а безмежна розпука і всюди-сущий цар-голод видобули з під кори віків первісну язву чоловіка.

Майже ціла лівобережна й полуднева Україна сьогодні уявляє собою саме дно дантейського пекла, стогне важким стогоном болю, конає в голодових муках, а пошести — тиф і холера брудним смертельним покривалом сповивають наших братів і сестер. Біснуваті від голодових мук люде ще зимою порили замерзлу землю в пошуканці за корінням, в надії, що в лоні матері-землі найдуть ще життєдайні соки, ще зимою обдирали кору з дерев, у липкій глині дошукувалися поживних складників. Одночасно „щасливіші“ годувалися всякою падлиною, аж вкінці стала річ найстрашніша: на нашій Україні зявилося людоджерство.

Поруч з тим лихоліттям на Великій Україні — буруни революції і події на терені Наддніпрянщини викинули поза межі Батьківщини тисячі борців громадських діячів, мозок Українського Народу. І отсе двигачі української національної думки, культурні робітники і сівачі, деякі з дрібними дітьми, в злиднях і нарузі проводять безпросвітні дні і ночі, в голоді і холоді ковтають гіркий полин еміграційної вегетації. А від них не ділять нас під цю пору ні межі, ні граничні стовпи, ні китайські мури. Чи не подамо їм помічної руки, чи не підіпремо охлялих, чи не заспокоїмо їхнього голоду, чи ділом не виявимо нашого братерства?

Громадяне! Брати! Сестри!

Закликаємо Вас всіх, синів і дочок одного Народу, і туг в Галичині, на Волині, Полісся, Підляшшу, Холмщині, Буковині, Прикарпатській Україні, і там за океанами — у вільній землі Вашингтона, в британській домінії Канаді, в пралісах Бразилії і Аргентини, і всюди, де тільки бється українське серце, де відчувається кровний звязок з Українським Народом і Його Землею, — сповнити перший національний обовязок діяльної любови брата, а одночасно благородний людський вчинок і негайно поспішити з допомогою голодній Україні.

На день 3. червня (задушна субота) проголошуємо національний піст, а всі видатки, які призначені на прожиток одного дня, як і заробіток одного дня, просимо жертвувати на допомогу голодним.

Мусимо під загрозою прокляття історією і нашими нащадкам напружити усі свої сили, мусимо розвинути як найбільшу акцію, мусимо нею обняти всіх членів нації без винятку, мусимо піднести наше національне почування до ступня релігійної, молитовної екстази, а нашу

щедрість до найдалших границь спроможности, щоби з челюсти смерті вирвати вмираючих, щоби з мутних хвиль зневіри вратувати потапаючих, щоби кинути їм ясний промінець надії на життя, а нам самим стати людьми в повному того слова розумінню перед маєстатом Нації і Людськості.

У Львові, дня 29. мая 1922.

КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ГОЛОДНІЙ УКРАЇНИ:

Абрисовський Омелян, Авдиковичева Кліментина, д-р Ардан Степан, Байдала Степан, д-р Балей Степан, Банах Павло, д-р Баран Степан, Баранова Блянка, Барвінський Олександр, д-р Барилляк Олександр, Бачинська Ольга, ген. вік. о. Бачинський Олександр, д-р Бачинський Володимир, о. Бачинський Евзебій, д-р Бачинський Лев, о. Бенцін Андрій, д-р Бережницький Іван, Біленький Теодор, Білецький Леонід, Білецька Марія, Білінківна Ольга, Блажкевичева Іванна, о. д-р Богачевський Константин, Боднар Іван, о. Бодревич Данило, о. Борачок Северин, о. д-р Осип Боцян, д-р Боцюрків Іларіон, д-р Бохенський Степан, о. Боярський Омелян, д-р Брик Іван, д-р Брикович Степан, Буняк Порфір, д-р Ваньо Теодор, Венгер Ілько, Вергановська Марія, о. Винницький Іван, о. Винярський Володимир, о. Височанський Степан, Витвицький Василь, Витвицька Олена, Вітковський Ярослав, Вітковицька Іванна, д-р Вітошинський Роман, Возняк Михайло, о. Войнаровський Тит, д-р Волошин Іван, д-р Волошин Михайло, д-р Воробець Михайло, Вороний Микола, о. Вояковський Сильвестер, о. Гавришо Омелян, Галібей Михайло, д-р Галуцінський Микола, Галуцінський Михайло, о. д-р Галуцінський Теодозій, Гамчикевич Роман, д-р Ганкевич Лев, о. Ганкевич Михайло, д-р Гарасимів Антін, д-р Гарматій Гриць, Герасимович Сильвестер, о. Гіряк Григорій, Гладішовський Антін, о. Глинський Ізидор, д-р Говикович Альфред, Говиковичева Михайлина, Голубець Микола, д-р Горбачевський Антін, о. Горлівський Іван, о. Горлівський Степан, д-р Грабовський Олександр, Гриневичева Катря, Громницький Ізидор, Грушкевичева Меланія, Гузар Лев, о. Гумецкий Юліан, д-р Гуркевич Володимир, Ган Петро, Горгулова Аркадія, о. Гоцький Бронислав, Греголінський Дмитро, д-р Давидяк Євген, Даниш Никифор, о. Дзерович Юліан, Деркач Григорій, Децикевич Володимир, о. Дмитраш Антін, д-р Дмоховський Степан, д-р Долинський Маріан, д-р Дольницький Степан, Донцова Марія, о. Дороцький Михайло, Дорошенко Володимир, о. Дуткевич Євген, Дяків Василь, Жовнір Іван, Жовнірчукова Марія, Завадський Віктор, д-р Загайкевич Володимир,

Загайкевич Михайло, Загульський Микола, д-р Західний Михайло, Заячківський Микола, о. Заячківський Олександр, Заячківський Роман, о. Зельський Ізидор, д-р Здерковський Мирослав, о. Збудовський Роман, Зубик Роман, о. Іванчук Іван, Івашко Іван, д-р Ільницький Михайло, Кабаровська Северина, д-р Калитовський Еронім, о. Каліш Атаназій (провінціал оо. Василіян), Калятинський Ілля, о. Капустинський Олександр, Каратницький Модест, о. Карпевич Іван, о. Качмарський Евстахій, Квасниця Іван, Кислевська Олена, о. Кміт Юрій, д-р Кобилецький Іван, Ковалів Роман, д-р Козакевич Олександр, Козовий Андрій, Колтунюк Ярослав, Коновалець Євген, о. Константинович Омелян, д-р Курдуба Мирон, Коренець Денис, Коренецька Ольга, д-р Король Михайло, д-р Кормош Теофіл, Косевич-Гомзін Олена, о. д-р Костельник Гавриіл, еп. о. д-р Коциловський Йосафат, Коцовська Валерія, Кравченко Ульяна, Кравичева Софія, д-р Крипакевич Іван, Крипакевичева Марія, Кузик Сидір, Кузьмаківна Євгенія, Кульчицька Олена, о. Кульчицький Клим, д-р Кульчицький Лесь, Кульчицький Цмайло Василь, о. Куницький Леонід, д-р Кунців Іван, Купчинський Роман, д-р Курбас Роман, Курбасова Щасна, о. Курдидик Дмитро, Курівцева Кекилія, д-р Куровець Іван, Кушнір Іван, Лаврук Михайло, о. Лада Михайло, о. д-р Лакота Григорій, Левинський Степан, Левицька Анна, Левицький Богдан, о. д-р Левицький Василь, д-р Левицький Володимир, д-р Левицький Макс, Левинський Северин, Левицький Лукія Володимир, Леонтовичева Анна, Лещукова Олена, д-р Липа Іван, Лисякова Рудницька Мілена, о. Лишин Василь, Лишинський Іван, о. Лопатинський Дамян, Луньва Ірина, д-р Лунів Андрій, Луцький Мiron, Луцький Остап, д-р Людкевич Станіслав, о. Майковський Олександр, Макарушкова Євгенія, д-р Маковей Осип, Маковейова Ольга, д-р Макух Іван, Макухівна Ірина, о. Малецкий Онурій, Малицька Константина, Малицька-Федорович Е., Мартинець Володимир, Мартинець Гнат, о. Мартинюк Орест, Масляк Степан, о. Матковський Северин, д-р Мацькевич Володимир, Мельникова Євге-

нія, о. Метелля Северин, Микитюк Степан, о. Мисик Василь, о. Мороз Григорій, о. Мохнацький Степан, Мудрий Василь, Мудрицька Амаля, Мудрицький Степан, Мурська-Вольська Софія, Навроцький Осип, д-р Навроцький Остап, Нагірний Остап, Новаківський Олекса, о. Носковський Володимир, д-р Овчарський Бронислав, Огієнко Іван, д-р Озаркевич Льонгін, д-р Окуневський Теофіл, о. Олексин Василь, Олесницька Софія, д-р Олесницький Юлій, д-р Олесницький Ярослав, Олесківна Софія, Олеськова Ірина, Оліярник Степан, Онисько Олександр, о. Оншкевич Степан, д-р Охримович Володимир, Охримович Любомир, Павликовський Юліан, Павлів Остап, Паланиця Анна, Панах Олекса, Паньківська Йосифа, д-р Паньшин Маріан, Парфанович Микола, о. Патріло Петро, Пашкевичівна Стефанія, Пеленська Марія, о. Пеленський Андрій, о. д-р Пеллх Волод., Перфецька Марія, Петренко Андрій, о. Погорельський Омелян, Попович Омелян, Порошко Вас., Прокопів Вас., о. Проць Йосиф, о. Пясецький Олексій, Равлюк Василь, Раковська Софія, д-р Раковський Іван, о. Раковський Михайло, Раставецький Іван, д-р Ріпещий Олександр, Рожанський Любомир, о. Роздольський Епіфаній, д-р Романків Іван, Романчук Юліан, д-р Рондзак Петро, Рудик Степан, Рудницька Іванна, о. Рудницький Антін, о. Русин Олександр, Сабат Андрій, о. Савойка Теодор, Садовська Лідія, о. Садовський Домет Володимир, о. Садовський Микола, д-р Салагуб Ілля, о. Салук Лука, д-р Саноцький Іван, Саєвич Омелян, о. Світенький Михайло, д-р Свеніцький Іларіон, о. Селезінка Микола, Сельський Євген, д-р Семанюк Іван, о. Сендецький Іван, Сидорак Юрко, Сидельник

Василь, Січинська Олена, Січинський Юліан, Сіак Степан, Скварко Захар, д-р Скибінський Рудольф, о. Склепкович Василь, Славич Андрій, Слюзарєва Олена, Соневська Олена, Старосольська Дарія, д-р Стасюк Василь, Стельмах Денис, Стефанік Василь, Стефанівський Михайло, о. Стефанович Александер, д-р Стефанович Роман, Стефановичева Наталія, Стронський Іван, Струтинський Михайло, Студинська Леонтина, д-р Студинський Кирило, о. Стукач Павло, о. Танчаківський Олександр, Терлецька Неоніла, Терлецький Михайло, Тершаковець Гринь, о. Тисовський Василь, д-р Тисовський Олександр, Тимошенко Сергій, о. Томович Василь, д-р Трешневський Євген, Турчин Іван, д-р Федак Степан, Федорова Марія, о. Федевич Іван, Федорцева Софія, Федорців Федь, Ференцевич Софрон, Федусевич Юліан, Филипович Іван, д-р Філіп Михайло, Хархаліс Микола, Холодний Петро, еп. о. д-р Хомишин Григорій, о. Хотинський Кипріан, о. Хтей Андрій, о. Цегельський Михайло, Целевич Володимир, Ціпановська Ольга, д-р Ціпановський Іван, д-р Чайківський Андрій, д-р Чайківський Богдан, о. Черкавський Юрій, Чернецький Антін, о. Чехович Йосиф, Чорний Іван, о. Чорнодоля Ілля, Шах Степан, о. Шептицький Климентій, Шеремета Осип, Шифурка Дмитро, Шмігельська Юлія, д-р Шухевич Микола, д-р Шухевич Степан, Шухевичева Герміна, о. Шербанюк Іван, д-р Шурат Василь, д-р Шуровський Володимир, д-р Шуровський Євген, о. д-р Юрик Степан, Яворський Василь, д-р Янович Володимир, Яримович Михайло, д-р Яросевич Роман, о. Ясеницький Кипріан, Ясинський Олекса.

Вказівки

для переведення акції допомоги голодній Україні.

Краєвий Комітет допомоги голодній Україні передає справу організації цілої акції підписаному Комітетови праці під проводом Вп. Юліана Романчука.

II.

Всенародна збірка на допомогу голодній Україні обіймає всіх живих членів української нації — як в Галичині, Волині, Холмщині, Поліссі, Підляшшю, Буковині, Прикарпатській Україні, так і в Зєдинених Державах Північної Америки, в Канаді, Бразилії й Аргентині.

Дня 3. червня ц. р. (задушна субота) згідно з розпорядком всіх трьох Ординаріятів у всіх церквах Галичини відбудуться заупокійні богослуження за борців, що впади в боротьбі за волю народу, а одночасно відправляться благодійні богослуження за відвернення страшного лиха, що постигло Українську Землю. День 3. червня є днем національного посту. Всі члени українського народу — за винятком хорих, дітей і тих, що нахочаться в дорозі, повинні в тім дні через самочинний піст духом

ЮГАН ГОТЛІВ ФІХТЕ

62)

Промови до німецького народу.

Переклад М. ЄВШАН.

(Продовження.)

На полі об'єктивного пізнання, що обмежується на зверхних предметах, знання словесних знаків зовсім нічим не причиняється до докладного означення внутрішнього пізнання для того, хто пізнає, воно лише переводить те знання в зовсім відмінний круг, де його можна уділити другим. Ясність того пізнання залежить в цілості від розуміння і те, що можна довільно у всіх його частях викликати знов силою уваги зовсім таким самим, яким воно є в дійсності, є вповні пізнанням, чи ми для цього маємо слово, чи ні. Ми навіть переконані, що те досконале розуміння мусить приходити ранше ніж пізнання словесного знаку, і що протилежна дорога веде власне в той темний та мрачний світ, до завчасного уживання язики, що Пестальощі слушно так ненавидів, а навіть, що той, хто чим скорше тим радший хоче знати слово і уважає своє знання за збільшене, знаючи те слово, жие власне в тім світі мряки, та лише старається о його поширення. Беручи в цілості будівлю думки, Пестальощі, я думаю, що власне те *a b c* почування було тим, що він намагався поставити як головну основу думового розуму і як зміст своїх книг для ма-

терей", і що він неясно бачив перед очима у всіх своїх висловах про мову і лише недовстача філософічних студій не дала йому вияснити собі цілковито цієї точки.

Приймаючи отже розвій самого пізнаючого суб'єкту в його почуваннях і підкладаючи його як найпершу підвалину під національне виховання, про яке ми говорили, Пестальощі *a b c* поглядової науки, наука про відносини чисел та мір, є наскрізь доцільним та знаменитим продовженням. Те поглядове розуміння можна зачинати від якої небудь часті змислового світа, його можна приноворити до обсягу математики, так довго, поки ученик при помочі тих вступних вправ не виобразується достаточ-но, аби міг перейти до другої основної часті своєї освіти, до нарису громадського ладу людей і до любови того народу.

Не можна також поминути другої справи, яку рівнож підніс Пестальощі зараз в першій часті свого виховання: розвою фізичної зручності ученика, яка мусить обов'язково розвиватися, Ідучи рука в руку з духовною зручністю. Він вимагає *a b c* штуки, т. є. тілесної вмілості. Його найбільше впадаючи в око вислови про се отсі: „Бити, носити, кидати, пхати, тягнути, то-чити, боротися, вимахувати і т. д. се найпротійшій вправі сили. Є природна драбина розвою від початків тих вправ аж до їх скінченної штуки, т. є. до найвищого ступня такту нервів, який дає певність ударови та штовхненню, розмахови та киданню в їх стократних відмінах та робить безпечним руку й ногу". При тім залежить все від природного порядку, і не вистане

вхопитися на сліпо за щось без розбору та незначити яку-небудь вправу, аби й про нас можна було сказати, що ми також, подібно як Греки, маємо тілесне виховання. Під тим оглядом треба ще все зробити, бо Пестальощі не дав ще *a b c* штуки. Те *a b c* треба би аж дати, а іменно треба би до цього мужа, що одлакований обізнаний з анатомією людського тіла та з науковою механікою, мав би попри те знання у високій мірі філософічний дух і таким чином був би здібний знайти ту всесторонню викінчену машину, до якої склонне людське тіло, і показати, як ту машину звільня, так, аби кожний крок відбувався в одиноким можливим відповідним порядку, аби кожний крок був приготвленням та улекшенням всіх дальших кроків, а притім аби здоровля і краса тіла і сила духа не лише не потерпіли шкоди, а виийшли ще сильнішими та вищими, як, кажу, таким чином можна пустити в рух ту машину в кождім здоровім людським тілі. Неминула потреба того складника для виховання, що обіщало образувати цілого чоловіка і яке признається передовсім для нації, що має відбудувати свою самостійність і на далі її утримати, впадає в очі і без того, аби на неї вказувати.

Що треба ще далі сказати в цілі близького означення нашого поняття про німецьке національне виховання, відкладаємо до нашої найближчої промови.

(Продовження буде.)

з'єднатися з голодуючими братами: на Великій Україні і на еміграції.

IV.

Вартість проживання одного дня, як і ціну одноденного заробітку цілої рідної голови родини, а самостійні члени родини окремо, жертвують на допомогу голодній Україні.

V.

Ті, що не мають готівки, згідно розпоряджають натураліями, повинні складати на допомогу голодній Україні збіжжя, муку, полотно, взагалі все, що є потрібне голодній і голій людині. Нікому не вільно ухилитися від почесного обов'язку допомогти своїм братам.

VI.

Крім того емігрантам з Великої України, що знаходяться на терені Польщі і Галичини, а саме інтернованим козакам, дітям і безробітним італійцям допоможемо в той спосіб, що наші священники і багатші селяне приймуть козаків до пільних робіт, — дітей порозміщують між себе інтелігентні родини, — а безробітним дамо працю і можливість існування. Та для переведення цієї справи буде зорганізоване окремо бюро, яке небагатом видасть подрібні інструкції.

VII.

Для переведення акції голодній Україні зорганізуються негайно у всіх місцевостях нашого краю, як і в областях, названих в уст. II. місцеві й повітові комітети допомоги голодній Україні. Ініціатива в покликанню до життя таких комітетів, в першу чергу лежить в руках тих людей, що належать до Краєвого Комітету допомоги голодній Україні. Крім тих людей повинні взяти в свої руки ініціативу цього діла всі живі люди, а в першу чергу інтелігентні особи, (як священники, учителі — інтелігентні селяне і робітники).

VIII.

З огляду на те, що голод не дає і негайна поміч є дуже konieczна, переведення збірки розписується на два тижні, від 1-шого до 15-го червня. Коли би в котрій-небудь місцевості не можливо було з яких-небудь причин 3. червня

перевести національний піст, то безумовно треба його проголосити на другу суботу дня 10. червня ц. р.

IX.

Жертводавці складають готівку і натуралію в місцевих комітетах, котрі негайно з докладним списком жертв висилають готівку до Тов. взаємного кредиту „Дністер“ у Львові (Руська 20) на вкл. книж. ч. 13.380. Жертви голодній Україні приймають також всі центральні фінансові інституції і повітові. Повітові інституції негайно переказують зложені суми до „Дністра“ на наведену вкл. книжечку. Списи жертводавців одночасно просяться пересилати на адресу Вп. проф. д-ра Кирила Студинського у Львові, вул. Хмельовського 15. Зібрані в кожній місцевості натуралію слід відставити до тимчасового замагазинування до Повітового Комітету. Що до дальшого поступовання з натураліями прийде небагатом від Краєвого Комітету окреме поручення.

X.

Місцеві Комітети негайно повідомлять повітові про своє уконститування, а повітові комітети Краєвий Комітет допомоги голодній Україні на адресу Вп. проф. д-ра К. Студинського.

У Львові, 30. мая 1922.

Комітет Праці.

Проф. Юліан Романчук голова, проф. д-р Кирило Студинський і проф. Леонід Білецький заст. голови; члени: Олександр Барвінський, д-р Володимир Бачинський, д-р Іван Волошин, д-р Альфред Говикевич, Петро Ган, Микола Зячківський, Ілля Калитинський, Іван Квасниця, Олена Косевичева-Гомзінова, д-р Лесь Кульчицький, о. Леонтій Куницький, о. Василь Лициняк, Константина Малицька, Юліан Павликовський, Стефанія Пашкевич, Степан Рудик, д-р Ілля Салагуб, д-р Іларіон Свеніцький, Дарія Старосольська, д-р Степан Федак, Юлія Шмігельська.

Присилайте жертви на будівлю пам'ятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союзу Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. км. 40.000.

дони, визначені рижським мировим договором. Великі держави скликають конференцію, усунули однак справу з порядку дня, говорячи, що про рижський мир вони чули лише з часописей, що трактат сей має бути дуже неясний і повний суперечностей і що вони не можуть взагалі ним займатися.

З цього виходить ясно, що рижський договір не стоїть цілком на перешкоді вирішенню справи Східної Галичини. Вб.

При вишлі адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

На двох стільцях.

(Інтерв'ю з членом чеського посольства у Відні.)

Відень, 26. мая.

В розмові з представником „Громадського Вісника“ заявив один член чеського посольства у Відні, що обурення публичної opinii у Сх. Галичині наслідком виступів міністра Бенеша в справі східногалицькій не повинно звертатися виключно проти особи цього міністра, тому що він діяв тут лише як представник малої антанті, яка приїхала вже до Генуї з певною означеною маршрутою. Чеське правительство розуміє добре, що інтерес чеськословацької республіки лежить виключно на Сході і тому ані не гарантувало, ані не думає гарантувати Польщі кордонів, визначених в рижським договорі. На се становище Чехословаччини не може мати ніякого впливу факт, що те-

пер в Росії і на Україні панує совітська система. Так само не відповідає дійсності, немов би то чеське правительство старалося стягнути Польщу до малої антанті.

Кореспондент „Громадського Вісника“ відповів, що по думці Українців міністер д-р Бенеш як представник народу, який з такою симпатією і з таким зрозумінням відноситься до змагань українського народу Сх. Галичини, не повинен був взагалі переймати на себе сеї місії, яка вже скорше лицувала би представниками Румунії. Тимчасом, як видно з донесень французької преси, особливо „Echo de Paris“, міністер д-р Бенеш і офіційно і в особистих розмовах з Льюїс Джорджем виступав з понехтованням всякої об'єктивності. Проти цього повинна би виступити теж публична opinia Чехословаччини. Вб.

Українські справи.

Заклик в справі Української Національної Позички в Америці.

Адміністратор гр. кат. дієцезії в Зєдинених Державах, о. П. Понятишин, видає залик до вірних в справі Національної Позички.

В заклику на вступі з'ясоване теперішнє положення українського народу у Східній Галичині і сказано дальше:

Як відомо, тепер відбувається світова конференція в Генуї, на якій представники многих держав радять над відбудовою зруйнованого економічного життя Європи і заведенням тривкого загального миру. Сю конференцію американські Українці повинні засипати масово петиціями і телеграмами і в той спосіб звернути увагу світа на економічну руїну і політичну Європи.

Баварія і Україна

Дня 24. травня ц. р. відбулася старанням консуля У. Н. Р. Оренчука нарада в мінхенській торговельній палаті, на котрій обговорювано українську справу в зв'язку з генуєнською конференцією та договором в Рапалло. Після обширного доповіді, виголошеного консулом Оренчуком, вивязалася жива дискусія, в якій забирали голос представники баварського міністерства торгу та земельних справ, торговельної палати, деяких мінхенських банків, торговельних та транспортних підприємств. Всі висказані гадки зводились до цього, що наразі не може бути мови про налагодження правильного товарообміну з більшовиками та що до їхньої „торговлі“ треба ставитись з надзвичайною обережністю. Про вислід наради рішено сповістити важливіші баварські фірми спеціальним об'єжником.

Присилайте склади на пресовий фонд на км. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, Ринок 10.

Генуа і східногалицьке питання.

(Інтерв'ю з уповноваженим закл. справ З.У.Н.Р. д-ром Н. Левицьким)

Відень, 26 мая 1922 р.

Уповноважений закордонних справ З. У. Н. Р. д-р Кость Левицький, прийняв представника „Громадського Вісника“ і уділив йому ось-яких інформацій на вище згадану тему:

Не дається заперечити, що конференція в Генуї підняла нашу справу як справу міжнародну, досі не вирішену, якої вирішення лежить не лише в інтересі національної справедливості, але передусім збереження миру в Європі. Се не є висказ мій або п. президента Петрушевича, але державного мужа тої міри, що Льюїс Джордж, та осього його висказу ніхто опрокинути не може. За сим поглядом британського прем'єра займалися м. и. в першу чергу Італія і Японія!

На нараді великих держав, що влаштували конференцію, порушена була теж kwestія легітимациї Української Національної Ради Східної Галичини, її Президента та утвореного ним правительства. Ся kwestія мусіла бути вияснена перед приступленням до наради над меморіялами, внесеними з нашого боку. Конференція прийняла згідно легітимацию нашої репрезентації до заступства інтересів українського населення Східної Галичини. Отсе належить зазначити передусім одноцілому фронтові краю, а особливо однозгідній

заяві всіх наших партій і організацій.

Конференція в Генуї мала на меті довести міжнародні відносини в Європі до дійсного мира і саме в тій цілі признано згідно потребу всталення кордонів на Сх ді Європи. Тут лежить сей інтерес Європи, щоби Східна Галичина перестала бути жерелом вічних неспокоїв і, увійшовши в нормальну стадію життя, могла спричинитися активно до консолідації мирних відносин на Сході.

Італійське правительство не лише віднеслося прихильно до нашої справи „in merito“, але дало теж нашої делегації гостинне прийняття і свободу рухів, що належить піднести з признанням.

По інтенціям великих держав, що зааранжували конференцію експертів в Газі для налагодження відносин між Європою і совітськими республіками, мають бути в речинці останніх чотирьох місяців по викінченню оречення експертів в Газі, створені умови до заключення гарантійного мирового пакту і в сей речинечі припадає якраз остаточне вирішення долі Східної Галичини.

Польський міністер закордонних справ Скірмунт заявив на політичний субкомісії в Генуї, що він не хоче критим шляхом перепачкувати східних кордонів Польщі і тому вважає доцільним прийняти коп-

Льюїс Джордж про генуєнську конференцію

(Докічення.)

Переговори з Москалями.

Переговори з Москалями були важкі тому, що Росія опиралася визнати давніші довги покликуючися на неможливість знесення конфіскації приватної власності а також тому, що Росія зверталася за кредитом до тих самих народів, котрих домагань не хотіла виповнити і котрих майно сконфіскувала.

Російські провідники розуміють вповні, що в Західній Європі не можна одержати ніяких кредитів на підкладі конфіскації і відмови від сплатення довгів. На початку конференції перевірювали ми цю справу докладно. В двогодинних переговорах з представниками Франції, Бельгії і Італії, з державним секретарем для справ війни і мною як також зі заступниками членів сові-

Із обговореною справою дуже подрібно. Ми мали дуже отверту розмову і хоч тут зазначити становище на якому стояв я, як також про роблені мною пропозиції. Москалі сказали, що революція зірве з минулиною, вони розуміли ясно, що не можна відбудувати Росії без примінення системи, яка різниться основно від їхньої. Що до довгів Росії з перед революції, заявили вони готовість визнати ті довги і приступити до порозуміння в тій справі. Являється однак неможливою річю заплатити ті довги скорше, аж Росія відбудеться економічно. Англія звикла, переговорювати з державами, що не мають можливості платити, однак коли приходять держави, що не можуть платити і жадають дальших кредитів, то мусять признати старі довги. На ділі даровувано все давніші проценти, будучи прольоновано, а деколи відписано навіть капітал. Москалі говорять, що заки скажуть про якісь конечної мораторії, мусять знати, що ми готові зробити для економічного відродження Росії. Тут мали ми підклад для фахових пояснень, тут не поставлено під знаком питання, ніякого принципу. Перша зачіпка прийшла однак з хвилиною, коли Москалі зажадали звороту воєнних шкід. Вони поставили домагання, як мені здається, — дрібницю, хотіли щось 5.000 мільонів фунтів штерлінгів. Ми відповіли, що не можемо признати це домагання, можемо тільки узгляднити те, що Росія потерпіла через війну. Хочемо натомість, без признання зобов'язання, маючи на згляд важке положення Росії, счеркнути всі довги зятягнені у нас підчас війни.

Відповідь російської делегації не була зовсім вдоволяючою, але всі держави прийшли до висновку, що це вистарчає, щоби вести справу далі. Що до давніх позичок то не витворилася ніяка непоборима перешкода, яка ділила би партії. Це було питанням дискусії. Коли однак дійшлося до kwestії приватної власності, то тут показалися противенства о много більші.

Російська делегація не прийняла параграфу про власність меморіалу сімох союзних держав, видвинула знову документ з 11. мая і завернула на своє первісне становище. Це було вислідом 1. майської демонстрації в Росії, на якій протестовано проти якоїнебудь передачі. Труднощі лежали не в практиці, тільки в принципі, і їх викликали теоретики, які за кожним разом мішались, коли ходило о противенство між льогічними і діловими проєктами. Ріжниця між обома становищами полягала в тім, що практичні мусіли розуміти, що вони не дістануть кредитів для своїх підприємств, якщо не здобудуть довіря поодиноким особам, які можуть ці кредити дати. Тому гаєська конференція повинна вести переговори з іншої точки видження і резолюції з Кан прийняти як підставу. Коли прийшло до практичних розмов зі знавцями про це, що Росія готова на ділі зробити, так вони сказали, що велика маса чужого майна — а головні наші претенсії відносяться до нього — дійсно може бути повернена. Справжня основа цієї заяви була ця, що Москалі не мають потрібної зручності та відповідного знання і не знають, що почати з чужим майном. Більша частина чужого майна може бути звернена. За решту повинні Москалі дати відшкодовання шляхом виміни. Заплати золотом не можна було сподіватися. Ми були приготувані переговорювати, щоби дано компезації там, де була концесія, концесіями, а де підприємство було удержане, участю в підприємстві. На малу решту повинні вони видати бони, які справді ніхто не буде уважати за добрі, бо ходить тут о підклад, який за багато ще діт не осягне повної вартості. Всі ці питання мають розглянути в Газі.

Дебата.

Після промови прем'єра промовив Асквіт і заявив, що він високо цінить заключення 4-місячного Божого миру, однак замічує, що держави передше наслідком договору Союзу Народів зятягнули дальшідучі зобов'язання. Він підчеркнув участь Зєдинених Держав в генуєнській конференції і холодну участь у ній Франції і підніс, що господарська відбудова залежить від попереднього поладження справи репарацій і справи взаїмних довгів ріжних держав.

Провідник Партії Праці Кляйн (Clynes) заявив, що він не хоче ганити Франції за те, що вона домагається прав, впливаючих з договору, підписаного також Англією, однак мусить сам піддати цей договір критиці. Німецько-російський договір належало було передбачити, Німеччина і Росія, так само як і побідні держави мали право заключити союз. Партія Праці не одобрює цього, що Росія відмовляє цілковито заплати її довгів, однак домагається, щоби уряд старався дальше дійти з Росією до якогось порозуміння.

Льорд Роберт Сесіль ствердив, що фінансові висліди конференції в Генуї не вияснюють ніякого справжнього поступу супроти вислідів конференції в Брукселі. Конференція не поправила взаїмних поміж Францією і Англією. Зірвання порозуміння з Францією означало би правдиве нещастя, однак бесідник думає, що слово „зірвання“ не сміє бути примінене. Льорд Сесіль підчеркнув велике значіння договору поміж Німеччиною і Росією.

Л. Джордж відповів, що генуєнська конференція не прихилилася до цього договору, та повторив дану ним в Генуї заяву, що співділення Франції буде стовпом опертя в європейській святині мира. Не можна вдавати, що працюється разом з Францією, а тимчасом не підпірати її в справі відшкодовань й не годитися на пакт про оборону її границь.

Кожда інша політика була би нечесна. Франція й Англія є дві вільні держави, отже згода між ними мусить виходити з вільних і отвертих дискусій. Франція не годилася ніколи на порушення в Генуї справи репарацій. Не можливо наладити цю справу без співділення Франції, але це співділення є неможливе без послуху версайському договору. Вкінці висловив Л. Джордж своє бажання, так само сердечно співділати з французькою демократією для європейського мира, як обі держави співділяли для оборони Європи перед німецьким нападом.

Льорд Джордж про відношення до Франції.

Neue Fr. Presse подає: Льорд Джордж в дебаті про Генуї забрав ще раз голос. Його друга промова ще цікавіша і важливіша як перша, бо в ній у формі полеміки з льордом Робертом Сесілем сказав він отверто і ясно, як хвилено виглядає відношення Англії і Франції і як далеко розходяться англійські і французькі цілі.

Льорд Сесіль є одним з найгорячіших прихильників антанті, і він сказав, що кожне зірвання союзу було би катастрофою для Європи.

Відповідь Льорда Джорджа є незвичайно замітна. Рівночасно є вона у своєму очеркненні новим доказом про тактичну зручність прем'єра, і до певної степені мимоходом сказав рішуче слово. Ця важна заява звучить: Англія не є готова взяти участь в політиці санкцій і підписати неограничене зобов'язання боронити Франції, зайняла би проти цього навіть активне становище, як що Франція зажадала би, що німецький репараційний довг мусить бути заплачений до останнього феніга.

Льорд Джордж є тут в центрі.

згоді з усіма господарськими міродійними кругами свого краю. Також фінансисти, які беруть участь в париських переговорах над позичкою для Німеччини, є тої думки, що запевнення спокою є найважливішою передумовою всякого кредиту.

Відгемін промови Льорда Джорджа в Парижі.

Нев'язуючи до промови Льорда Джорджа, пише парижський „Тан“: З певною торжественністю висказав Л. Джордж слова, якими підчеркнув своє бажання співпрацювати з французькою демократією. Коли Льорд Джордж розуміє під цєю заявою, свою співпрацю з демократичною Францією, то можна йому тільки побажати успіху, коли він однак, хоче тільки сказати, що готовий працювати тільки з деякими французькими партіями під покришкою, що вони якраз є тільки демократичні партії, то треба йому сказати, що Франція не

дозволить нікому вмішуватися у її внутрішню політику.

„Журналь де Деба“ підносить погляд, що Льорд Джордж уважав конечною річю, зазначити бажання співпраці з французькою демократією і пише, що не треба провірювати, чи Льорд Джордж хотів цим висловом потягнути чертку між собою і французьким урядом. Дневник числить на це, що в парламенті не впаде ні одно слово, яке могло би служити як покришка для обвинувачення англійської політики.

„Ліберте“ пише, що беручи з європейської точки погляду, треба боятися, що ця промова не облегчить поладження справи з дня 31. мая, (виплата німецьких відшкодовань), а наоборот скріпить Німеччину у своєму опорі з огляду на сподівання англійської інтервенції. Льорд Джордж говорив про англійсько-французькі взаїмні тепліми але не означеними ясно словами.

Преса.

Папа і Генуя.

В статті під таким заголовком „Berliner Tageblatt“ обговорює політичне становище і діяльність Ватикану від часу вибору б. папської нунція в Польщі, кардинала Ратті, на голову церкви. Автор статті, римський кореспондент „В. Т.“ порівнює Пія XI. до Сикста V. і стверджує, що — подібно як Сикст V. — Пій XI. зробив великий завіт і відвернувся від тих, що підпірали його кандидатуру і тишилися найбільше з його вибору, маючи тут на думці Францію і Польщу. Це показалося наглядно із зближення Ватикану до італійського уряду та полишення державного секретаря кард. Гаспарі на своїм становищі.

Однак очевидно — пише „В. Т.“ — заявився Пій XI. проти політики Франції під час генуєнської конференції а саме в двох листах, що торкалися конференції. В першій листі до архієпископа Генуї міститься м. и. знаменитий уступ про багнети, що загрожують мирови, в другій дипломатія Ватикану виступила проти „малодушності і завзятості“ побідників. Ці листи, це „очевидне й

отверте осудження французької політики“. Так отже гірко завелися Польки, Французи і їх союзники, коли очікували від нового папи зміни політичних засад, якими руководився колись його попередник Венедикт XV. Пій XI. зрозумів ще краще, чим його попередник, що версайський договір є смертельним ворогом всякого мирного розвитку Європи і світа.

Як дальший доказ наводить „В. Т.“ зближення Ватикану до совітів та невдоволення, гнів, а навіть обурення бельгійської преси з приводу політики нового папи, котрий має ті самі політичні горизонти, що й Льорд Джордж. Вкінці пише „В. Т.“, що й Пій XI. всі партії без виїмку стоять по стороні папи, а італійський уряд враз з Льордом Джорджем витають папу як свого союзника в боротьбі за світовий мир, відношення Франції до Апостольської столиці псується.

Присилайте партійний податок на вкл. н. ч. 5.000 „Красного Союза Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

РІЖНІ ВІСТІ.

В справі Махна.

Польська преса заперечує подану нею звістку про домагання радянської України щодо видачі от. Махна як проступника. В ноті врученій польському уряду, домагається радянський уряд тільки висилки Махна поза межі Польщі, бо — як твердить Наркомінділ України — Махно організує новий наступ на радянську Україну. Польська преса заперечує це і каже, що Махно знаходиться в таборі для інтернованих і тим самим є позбавлений можності щонебудь організувати.

Евхаристичний конгрес в Римі.

З Риму доносять: З нагоди Евхаристичного конгресу переходила дня 28. п. м. через вулиці міста серед великанських мас народу урочиста процесія. На чолі процесії їхав ескадрон кінноти з музикою і прапорами. Відтак ішли релігійні товаришення, єпископи, монаші чини і кардинали. Процесія закінчилася благословенням папи, уділенням всім учасникам конгресу.

До політики Англії.

„Times“ обговорюючи становище англійської політики до загально-європейських справ заважують, що під цю пору дається вичувати в англійській політиці деяка реакція проти участі Англії в європейській політиці. Відзиваються там голоси, накликаючи до звернення уваги на „права“, що торкаються

виключно британської імперії. „Times“ підчеркуючи ці настрої, звертають увагу, що Англія є все таки зв'язана з політичним положенням в Європі. Англію лучить також з Європою багато економічних інтересів. Булоб отже на думку денника дуже нерозважно легковажити справи, які Англія не може поладити без участі інших великодержав. (ПАТ).

Відкликання американських військ з Надренії.

По донесенням з Парижа, перебуваючий там американський генерал Нарборд, котрий відбув інспекційну подорож по областях, обсаджених американським військом, заявив, що після його від'їзду з Вашингтону заряджено там відкликання з днем 1. липня американської окупаційної армії з Надренії.

Ірландська конференція.

Бюро Райтера подає, що переговори ірландської конференції при участі представників англійського уряду мають вдоволяючий перебіг. Колінс і Де Валера зайняли становище, яке уможливило дальші наряди.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Громадського Вісника“ і — Жертовно проситесь слати до Красного Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вісника“.

ТЕЛЕГРАМИ.

Наслідки Шобера.

Гановер. (ПАТ). Наслідником Шобера на становищі канцлера Австрії іменований пралат о. Сайпель. Соціалісти виступають з як найострішшою опозицією.

Боротьби в Ірландії.

Бельфест. (ПАТ). Протягом вчорашнього дня вбито 3 особи а ранено 26. Арештовано 20 осіб під замітом удержування зносин з республіканською армією. В Ферменег прийшло до сутички. Згинило 5 осіб, багато ранено.

Закінчення євхаристійного конгресу.

Рим. (ПАТ). Сьогодні в пол. в церкві св. Петра відбулося торжественне замкнення міжнародного євхаристійного конгресу. О 11 год. передп. прибув до церкви папа, витаний сурмами й окликами товп. Покинувши сідя гестаторія, папа заінтонував Тебе Бога, потім благословив присутніх. Відси занесли папу в сідя гестаторія до входу до базилики, де св. отець знову благословив, потім вернув до своїх апартаментів. В торжестві брало участь 30 кардиналів і 400 єпископів та дипломатичне тіло акредитоване при Ватикані.

Чічерін у Д'Анунція.

Рим. (ПАТ). Чічерін провів вчорашній день в Гардоне, яко гість Д'Анунція.

Всеукраїнський Студентський Конгрес.

В днях 20—30. червня 1922 відбудеться в Празі Всеукраїнський Студентський Конгрес при участі делегатів Українських Студ. Громад у Галичині, Києві, Харкові, Кам'янці і т. д., у Варшаві, Кракові і т. д., у Празі, Берні, Пшібраті і т. д., у Софії, Загребі, Леобен, Відні, Берліні, Женеві, Парижі, Римі, Каїро, Тунісі, Америці, Харбіні, — та співучасті своїх і чужих культурно-освітніх інституцій та визначних діячів на полі науки і шкільництва, а також чужого студентства.

На денному порядку головно: Наша висока школа, Ідеологія студентства, Всеукраїнський Студ. Союз, Централізація допомоги нашому студентству.

Українські Студ. Громади, які з якоїнебудь причини не стоялиб ще у зв'язку з нами, — зголосіться першій до Організаційного Комітету.

Старше Громадянство прохачемо о участь і підпору.

Всі українські часописи прохачемо о передрук. Адреса: Ukr. Akad. Spolek, Praha, Hlavní pošta, příhradská 411. (Для Орг. Ком.).

Організаційний Комітет Конгресу Українського Студентства в Празі.

НОВИНКИ.

— П. Т. Залізничники, які брали векселі позички в Товаристві взаємного кредиту „Дністер“ в осени 1919 р. на закупню бульби, зволіють найпізніш до 15. червня 1922 подати свої векслі, в протинанні разі по тім речинці будуть всі невикуплені векслі заскаржені. — Звертаєся увагу, що за ті позички ругили всі солідарно. Окремих умінень не висилаєся. Гроші належить вплачувати до каси „Дністра“ у Львові вул. Руська 20, в урядових годинах від 9—2. 2—3

— Союз українських інвалідів. З динішим числом висилаємо відозву і почтові чеки Союзу. Ми є переконані, що наше громадянство відістане як слід на цей поклик і вступить масово в члени Союзу.

— Бенедикт дир. Ол. Загарова. В п'ятницю, дня 2. червня виставить наш театр знамениту комедію безсмертного Гоголя в перекладі бенефіціанта. Вистава „Ревізор“ викли-

Часний представник на конференцію в Газ.

Прага. (ПАТ). Нар. Пол. доносить, що пос. др. Гірса братиме участь в гагській конференції яко заступник президента міністрів.

Латвія на конференції в Газі.

Рига. (ПАТ). Італійський посол Ді Вальба повідомив міністерство заграничних справ, що держави антанти запросили Латвію на конференцію знатоків в Газі. Латвійське правительство на цій конференції заступатиме найправдоподібніше през. мін. Месрович.

Монархістичні маніфестації в Німеччині.

Берлін. (ПАТ). Б. наслідник баварського престолу Рупрехт і марш. Людендорф були присутні на великій маніфестації в честь німецької фльоти. Опісля відділи моряків передефілювали перед ними. Вислано до б. німецького цисаря і б. престолонаслідника ентузіастичні телеграми.

Німеччина в доповіді.

Гановер. (ПАТ). Народи над німецькою відповідою на ноту комісії відшкодовань ще не покінчені. „Пті Журналь“ пише, що є тенденція не оголошувати цієї відповіді. „Еко д'Парі“ зазначає, що перше враження відповіді було корисне, але комісія відшкодовань жадає деяких поправок.

кала серед широких кругів львівського громадянства велике зацікавлення: директор Загаров у виставі „Ревізор“ має за собою глибокий досвід на першорядних російських сценах. Загаров виступить в ролі городничого, п-і Морська-Загарова в ролі жінки городничого, заслужена артистка Борисоглібська в ролі Феєроні Пашльопкіни, дир. Стадник в ролі мнимого ревізора Хлестакова. У виставі беруть участь всі найкращі сили театральної дружини.

— Переслідують „Хлопською Правдою!“ Громада Синевідсько вижне просить нас надрукувати отсе писмо: В останніх часах присилає нам адміністрація „Хлопської Правди“ свій часопис в кількадесяти примірниках, яких ніхто не замовляв, ніхто не читає, які висилаєся п редактором за поворотом. Панив з тої „Хлопської Правди“ просимо не переслідувати нас своєю писаниною. Ім же нічого не поможе, під якоюб то фірмою не „обновляється“. — Громада Синевідсько вижне.

— Кресова жаба. „Курер станіславовскі“ в кореспонденції з Варшави, в якій обурюється на варшавську пресу за те, що східною Малопольську називає такі Східною Галичиною, пише: „Одначе треба зазначити, що взагалі ніхто ані на хвилю не припускає, щоби справа східної Малопольської була темою політичних міркувань чи то в Женеві (?), чи на іншим терені дипломатичнім, а з другої сторони публична опінія узмівлюється в гаслі „не дами земі“. Кресова жаба замкнула очі і маячить... Даліше кореспондент органу станіславської мафії лає ППС. за те, що спровадили собі зі Львова Миколу Ганкевича з рефератом про відносини у Східній Галичині.

— Арештованця за денту. В селі Мякіш Новий, ярославського повіту, арештовано ще в марті ц. р. громадського секретаря селянина Івана Ковалю, за те, що він як донесли місцеві Поляки — мав сказати, що Польща не має права накладати данини на мешканців Східної Галичини, доки не вирішена ще її приналежність. Арештованого доси держать в тюрмі.

— Гучні інформації. Деколи трапляються випадки, що інформатори газет дуже свобідно інтерпретують деякі події і часто дрібні фрагменти якогось явища побільшують до

величезних розмірів, або задушевній інтенції вбирають в реальне тіло. Одним словом такі інформатори дуже гучно поводяться з освітлюванням подій. Є це наслідком перестарілого погляду, що в газеті треба представити якусь подію в переборшнім виді, бо тільки тоді вона набере відповідного значіння. Писати просто, ясно, об'єктивно і підтримуватися міри — це не є в звичаю таких інформаторів. Вони здатні підтяти все тільки на „найвищу нуту“. Часом і нас зустрічають подібні несподіванки. Для прикладу згадаємо, що недавно відбулося свячене, уладжене „Міщанським Брацтвом“. Наш інформатор зробив з цього чисто товариського свята цілий парламент. А тимчасом, як ми всіли ствердити, нічого подібного не було. Свято пройшло згідно з удрженою програмою, при чім ніхто не порушував ніякої політичної квестії, а тільки поза рамками свята в сумежній кімнаті, неприналежній до салі, де відбувалося свячене, кількох людей дебатувало каварьяним звичаєм на політичні теми. Але наш ревний інформатор звязав під власним кутом погляду салю з маленькою кімнаткою і таким чином дав невірну картину свяченого. Проти таких гучних інформацій ми мусимо рішучо застеретися і заявляємо, що на будуче містити їх не будемо.

— Яким патвом? Зі села Спасова, пов. Сокаль, пишуть: Управитель місцевої української школи Поляк Осідяк забажав заманіфестувати коштом українських школярів свій баранячий патріотизм. В суботу дня 20. мая певів він дітей на богослуження в церкву (хоча для українських дітей не було в суботу ніякого свята), а по богослуженню попровадив всіх до двора до польської „шкулки“, де діти наслухалися патріотичної промови, з якої ні слова не розуміли, а на решті примусив усіх, підписатися на „dziękczynnej“ адресі до американських Поляків за якісь жертви і дари, про які українські діти Спасова ніде ніколи й не чули. Підписи з „rodzickowaniem“ вилас з відповідним шкідом Східної Галичини й місцевості Спасів.

— До відома Директора Залізниць п. Барвіча. Дня 24. ц. м. на стації Краніберг купував емеритований судія М. П. білеті, а коли зажадав „половину третої до Самбора і один цілий до Устрик Долішних“, якийсь ще дуже молоденький касієр сказав, що не розуміє, чого від него жадають. Коли наш інформатор своє бажання повторив, цей панич ціпий червоний звернувся до стоячого при віконці Жиди зі словами: „до он муві“ і що йно, коли цей Жидок переклав панови касієрови бажання нашого інформатора, цей видав йому жадані білеті. Звертаємося до п. Директора Барвіча, що би поучив підвладних йому молодих касієрів, що на українській землі вони повинні нажитися бесіди населення, та повинні мати тільки такту, щобі людей, котрі би могли бути їх батьками, не апострофували словами: „до он муві“.

— Тримазав підземна відречена. Магістрат м. Львова надумався, що нова підвижка трамваєвих ші не зовсім ішла би в парі з наміреною ним акцією проти доріжні, й відрочив пропонувану електричною комісією підвижку на неозначений час.

— Страйк переплетчиків. У Львові розпочався з днем 29. мая страйк переплетчиків через непорозуміння економічного характеру з властителями в-рстатів.

— На Жидів. Летучі листки „Розвою“, звизаючи до бойкотування Жидів, розносять головню листоноші. Вони вручують їх разом з листами кождому адресатови. — В Колимиї відбулося на днях протижидівське віче „Розвою“, на яким реферував посол Димовскі з Варшави. Одною Жиди що зайшов на

віче, — (в салі „Сокола“) — побив секретар Матейчик по лиці й викинув за двері, грозючи йому бровнігом („Хвіля“).

— Осторожно в вогнем. В Ганачові, пов. Яворів, згоріло 9 господарів. Шкода виносить 50 мільонів. Пожар повстав з сірника, який запалив 7-літний хлопчина й кинув у солому.

— Смерть стійкового. На залізничім мості к. Городка Яг. знайдено вже другого мертвого жовніра-стійкового з розбитою головою. Слідство виказало, що оба жовніри могли згинати лише від удару переїздаючої льокомотиви.

— Зізнання Чертівців. Положені Поляками члени відділу отамана Чорта зізнають, що ковенська Литва хотіла вжити їх до викликання протипольського повстання на Білій Русі. Чорт дістав з Ковна гроші, зброю і ручні гранати.

— Смерть летуна. Підпоручник Груби з Прешбурга взнісся літаком над місто, хочаби поробити знімки з наддунайських околиць. При наставляванні фотографічного апарату вихилився з літака так нещапливо, що втратив рівновагу й упав мертвий до Дунаю. Шкаве, що моторовий спокійно зїхав до Прешбурга, й щойно тут запримітив відсутність підпоручника.

— Теорія взглядів на польських залізничниках. Пів жартом, пів серйозно описує польська преса автентичний факт, який має місце на залізничім шляху зі Львова до Володимира вол., та свідчить дуже нагледно про безголовля. Подорожні, ідучі зі Львова до Володимира, платять за білет тої самої класи о 400 марок менше, як ідучі, з Володимира до Львова. Касієри тут оправдані, на білетах ізди зі Львова до Володимира подана довжина віддалі 151 кілоом., а з Володимира до Львова 184 кілоом. Так стоїть справа вже від кількох місяців, що дорога зі Львова до Володимира о 33 кілометри довша, як з Володимира до Львова!

— „Січові Вісти“. З днем 1. червня б. р. пічне виходити місячник п. з. „Січові Вісти“, писмо присвячене січовим справам, просвіті і науці. За редакцію відповідає п. Ярослав Кирчів. Поодинокое число буде коштувати 100 мп. Передплата до кінця року 600 мп. Обовязком кождого січовика і прихильника січового руху заперенумерувати собі це писмо. У всіх справах редакції і адміністрації звертатися по адресі: Мирон Маренін, Львів, вул. Коперника ч. 36.

— Подільна вистава для шкільної молоді в цьому шкільному році в неділю, дня 4. червня о год. 3. по пол. Поставлена буде знаменита англійська комедія Джером К. Джерома „Міс Гобс“.

— Третій раз вистава романтичної опери Ярославенка „Відьма“ в четвер, дня 1. червня.

— Вияснення б. редакції „Українського Вісника“. Нотатка в „Українським Віснику“ ч. 91., що проти п. Деблессема ведеться слідство о мальверзації в газівні, полягає на хибній інформації, бо таке слідство проти нього ані судове ані адміністраційне не велос і не ведеться.

— Від Секретаріату Української Радикальної Партії. Всім членам і прихильникам Української Радикальної Партії подається до відома, що з днем 10. мая ц. р. урядует у Львові, покликаний знову до життя ухвалою Ширшої Управи з дня 25. марта 1922 р. — Секретаріат Української Радикальної Партії, на якого адресу належить звертатися по інформації у всіх справах, що відносяться до життя партії. Адреса: Львів, вул. Кентшинського 47. Др-Ілля Салагуб.

— Vivant sequentes! Головний Відділ Тов. „Просвіта“ ділиться з широкою українською громадою милим об'явом почуття суспільного обовязку у нашої доростючої шкільної молоді, який виказали з нагоди покінчення гімназійних студій абітурієнти філії академічно

гімназії у Львові. А саме: кожний абітурієнт опускаючи шкільну науку зписався особисто в члені Тов-а „Просвіта“ складаючи із скупих своїх фондів річну вкладку на 1922 рік по 240 мп., а крім цього усі корпоративно, як о с ма кляса філії академічної гімназії, зложили вкладку члена добродія Тов-а „Просвіта“ в квоті 10.000 мп., чим незвичайно гарно зазначили свій перший крок при вступі у наше громадське життя. Поданою цій наслідуюванню гідний примір до прилюдного відом-ма Гол. Виділ Тов-а думає, що потягне він за собою й інших абітурієнтів (ток), українських і чужі і то не лише в біжучім шкільнім році, але й на будуче у біжучих роках. Висказуючи цю дорогою прилюдне призначення абітурієнтам філії академічної гімназії у Львові Гол. Виділ є переконаний, що ці наймо-лодші члени Тов-а „Просвіта“ оха-жуться гідними цього призначення і стануть дійсно активними членами Тов-а та рівними й чесними робіт-никами на просвітній ниві серед широких мас українського народу а якого вийшли і до якого назад повертають. Sequentes vivunt! Львів, дня 29. мая. 1922. За Головний Виділ Тов-а „Просвіта“ Д-р Іван Б-рик — м. голова, Степан Шах — секретар.

— Подается до загального відом-ма, що в половині червня відбудеться концерт скрипака, званого Іа своїх виступів за границею. Ро-мана Придаткевича, абсолю-ченца музичної Академії у Відні.

1512 1—2

† ПОСМЕРТНІ ЗГІДКИ

Д-р Штефан Селетський, лікар і власитель Витвиці (коло Болехова), помер дня 20. мая с. р. в Витвиці. Покійний проживав довгий час у Львові, тішився тут своєю влачею і як лікар спеціаліст загальною сим-патією, брав живу участь в грома-дянським життям і був головою „Народно-Торговлі“. Однак упада-ючи на старість, переїхав на своє село і там закінчив життя. В. І. п.

Спис довжників.

які побрали в Земельнім Банку Ги-потечнім у Львові векселеві позич-ки впр. 1919 (в часі безробіття), а які досі ще не полатили своїх векслів в касі Банку (у Львові, вул. Підвалів ч. 7).

Проти тих довжників змуше-ний Банк подати векслі до проте-сту і подати до Суду позов о на-каз заплати.

З уваги, що записані довжники поносять так великі судові кошти, що значно перевищують самий весь довг, проте Банк здержався був з внесенням позовів ще аж до кінця місяця мая ц. р., щоб дати мож-ність всім довжникам полатити векслі без позову. Значна частина довжників полатила свої векслі, однак — на жалі — ще досить ба-гато довжників досі не полатило тих векслів і Банк змушений є вже остаточно ті векслі протестувати і скаргити.

Щоб ручителям дати мо-жність зклонити довжників до по-латання векслів, розпочинається отсим оповідати партіями спис довжників і їх ручителів в тім цілі, щоб ще бодай частина могла ча-сною полатодою векслів запобігти тим так великим коштам.

А саме: з огляду, що вношення позовів відбувається по степенно, поодинокими партіями, то бодай деякі довжники зможуть есентуаль-но не запобігти дальшим коштам, через с. що негайно полатять свої векслі.

Досі не полатили ще своїх векслів між инцими отсі довжники: (р. перед мазанцем значить ручи-то-в).

1) Сімянович Ярослав, укін. правник, перш. вексл. на К. 400, ручителі: Ганкевич Павло, Брининський Антін, Дальш. вексл. на К. 1300, ручителі: д-р Неділка Воло-димир, Марія Кошко.

2) Васілко Михайло, б. австр. фельдфебель, вексл. на К. 1700, ручителі: Андрій Крит, б. австр. фельдфеб., Францішка Васілко.

3) Струць Теофіл, перш. вексл. на К. 800, ручителі: Ярема Евген, Кордуба Володимир.

4) Сисак Іван, перш. вексл. на К. 550, ручителі: Микитин Володи-мир, Сисак Марія. Дальш. вексл. на К. 650, ручителі: д-р Мудрецький Стефан.

5) Микитин Володимир, перш. вексл. на К. 450, ручителі: Стефа-нович Юліян, Сисак Іван; дал. вексл. на К. 1350, ручителі: Стефанович Юліян, Сисак Іван, д-р Мудрецький Стефан.

6) Врублевська Стефанія, перш. вексл. на К. 300, дальш. вексл. на К. 600, ручителі: Яримович Іван, Врублевський Казимир.

7) Чубатий Герасим, офіц. суд. перш. вексл. на К. 900, ручите-лі: Андрій Добрянський, Теодор Чорний, дальш. вексл. на К. 1500, ручителі: Андрій Добрянський, Антін Семянів.

8) Устіянович Павло, суд-дя в Чернівцях, перш. вексл. на К. 4200, ручителі: Цурковський Іван, Горошко Іван, дальш. вексл. на К. 1200, ручителі: Д-р Волошин Іван, Була Антія.

Залізничники:

9) Хомик Семен, перш. вексл. на К. 900, ручителі: Краєвський Ва-силь, Діжик Семен; дальш. вексл. на К. 3100, ручителі: Варцаба Ми-хайло, Пахольчук Василь, Гусейко Петро, Корда Іван, Дрозда Гри-горій, Гайоха Дамян, Юзич Воло-димир, Путько Семен, Ольшанець-кий Полікарп.

10) Хома Іван, перш. вексл. на К. 1000, ручителі: Хемія Павло, Білінський Осип, Антонішин Ол., Карпан Гаврило; дальш. вексл. на К. 2600, ручителі: Івановський Григорій, Сушко Іван, Антонішин Олекса, Гаврилюк Михайло, Бінов-ський Василь, Сливка Юрко, Лесів Іван, Васишин Ілько.

11) Хемин Микита, перш. вексл. на К. 1100, ручителі: Ман-даюк Андрій, Горобіювський Ан-дрій, Гавур Михайло, Ільків Іван, Дяків Григорій, Жирко Стефан; дальш. вексл. на К. 3400, ручите-лі: Сушко Іван, Кричовський Сте-фан, Надрічний Теодор, Луцик Ми-рон, Ваврів Мартин, Луцишин Те-одор, Остап Василь.

НАДІСЛАНЕ.

„Переслідування української учи-тельки“

(Українські школи, село Давидківці, пов. Чортків).

В дописі поришам заголовком в 3. числі „Землі і Воля“ з 23. IV. ц. р. за-чичено і особу місцевого діда п. Сі-машки. Нею заповідано йому, не аби яку прикрість. У дописі зроблено його по-вним і ворогом всього, що українське. Підписаний, як довголітній самостій-ний управитель дібр п. Сімашки в Слобід-ці ад Сидорів п. Гусатин і співуправитель Давидковець пов. Чортків, яко Українець, знаючи п. Сімашку від обняття тих дібр в посідання, чувся зобов'язаним і депо-няшого про нього подати до публічного відом-ма.

В дописі говориться, що Давидківці в одній третій спольщені двором і колоні-зацією. Однак в тім не має ніякої вини вні п. Сімашка, він його попередника п. Ваховича. П. Сімашко шойно перед вій-ною прийшов в посідання Давидковець і не мав часу, не то сего воляти, але і оглянути свої добра. Посередник його б. п. Вахович відноситься так само до України, як і до Польщі. — Хто звав б. п. Сімашку, той мусить те признати. — Польщення села — коли воно було — треба шукати далеко скорше, м. п. і в байдажності українських провідників на селі.

О скільки п. Сімашко „шовіністичною дурією“ настановив до України, по-зволу собі навести кілька фактів з його „дотерміну“ „вступлення“ в „Сімашко“

видає з року на рік зі свого ліса десятки фір опалового а навіть матеріалового де-рева для білих селян без огляду на на-ціональність. Дім п. Сімашки стоїть отво-ром для всіх, хто тільки звертається до нього о якусь пораду і повіт, та мабуть не має випадку, щоб п. Сімашко кому відмовив.

Хоч як строго переводять ниві парце-ляції і як чорно клейнуть польські часо-писи тих, що поважаться спродати депо і Українцям, то п. Сімашко не зважає зо-сім на шовіністичні клечі, а парцелюючи в Давидківцях до сто морів поля поміж місцеве населення, продає дві треті У-країнцям.

Коли по приході польських військ в 1919 р. майже всі українці-воляки з Давид-ковець повали в польський понов, п. С. по-спішив ім перший з помічю і не одного увільнив, як: Василя Карука, Осипа Жар-ського, Дмитра Осиповича, Грубського і других.

Довголіття безстороння діяльність п. Сімашки як австрійського так тепер поль-ського урядника при скарбовій дирекції в Чорткові, — загально знана.

Чи п. Сімашковий був відомий донос до повітової шкільної ради на українську учительку п. Грабовську, дружини місце-вого пароха, і чи той донос п. Сімашко підписав — жіні не відомо.

Самі неоправдані нахлещи чей би були не довели до дисциплінарного доходжен-ня та перенесення п. Грабовської. — По-за те, мабуть одинокі неприхильні відсе-чення п. Сімашки, могли би сказати п. Грабовській все таки депо добро о його успокійненню до них, от хоч би ли-ше згадати їх невідрадне положення по повороті з України.

Що п. Сімашко не є ворогом Укра-їнців, свідчить і цей факт, що не звертає уваги на підкожування многих людей, щоби усунути з посади управителя дібр низше підписного Українця, котрого „зуп-наждатка“ старшина У. Г. А. перебуває ще досі на еміграції.

Іван Доленга

управитель дібр в Слобідці ад Сидорів п. Гусатин.

Повинна Богослуження

за бл. п. Інк. Франца Йосифа Тузіна

радн. будівництва і референта при Окр. Дирекції Відбудови в Станиславові, відбудеться дня 7 ого червня 1922. р. у Львові в Успенській церкві (вул. Ру-ська) о год. 9., на яке усіх зна-комих запрошує Українське Товариство.

ОПОВІСТІ.

Народний театр Тов. „Українська Бесіда“ у Львові, під артистичним про-водом Олександра Загарава. Сала Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Четвер, 1. червня: третій раз „ВІДЬ-МА“ (В часах кохання) романтична опе-ра на 3 дії з прологом Я. Ярославенка (Л. Брето С. Черкасенка).

П'ятниця, 2. червня: Бенефіс Ол. За-гарава, — „РЕВІЗОР“ комедія на 5 дій М. Гоголя в перекладі О. Загарава.

Білеті продає ранше „Народна Тор-говля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса теару.

Вистава рудних робіт шк. У. П. Т. відбудеться в днях 3. 4. і 5. чер-вня ц. р. в дівочій школі ім. Шев-ченка у Львові при ул. Мохнацько-го ч. 12. II. поверх. Вистава відкри-та: в суботу від 10-ої рано до 6-ої години вечером, в неділю і понеді-лок від 10-ої до 1-ої. Вступ для дорослих 100 Мк, для дітей і моло-ді 50 Мк. Добровільні датки на Рі-дну Школу приймається з подякою. 1513 1—3

З Дирекції приа. жіночої гімназії У П. Т. з правом прилюдности в Ко-ломиї Вступити іспати до всіх клас за-чнуться в дні 20. червня ц. р. Зголошення приймає Управа школи найпізніше до дня 19. червня. Вписи на шк. рік 1921/23 до всіх клас в днях 20. і 21. червня. 1483 2—5

Товаришів, що здали матуру в у-країнській гімназії в Перемишлі з р. 1902 повідомляємо, що 20-літній товариський зїзд відбудеться в Перемишлі дня 27. червня ц. р. Згол. на адресу: Богдан Ше-гович, українська гімназ. Ст. Маликовський, О. Малеский, М. Когович. 1407 1—3

Вісти з „Українського фонду во-єнних вдовиць і сиріт“ (Львів — вул. Домніканська ч. 11. I. пов. години урядові 9—11 і вв). Полаємо до відомо Грома-дянства, що „Укр. Горюх. Комітет“ пе-редав решту жертв, присланих з Америки і крім а не виплачених досі в квоті 2487 945.18 мп. до рівного поділу між „Український Фонд“ і „Краєве тов. охоро-нон молодіж“. Оба Товариства вичла-тили негайно покласти сей квоту на в-роту, призначив в захистах всіх тих

хій, так що захисти Львівської архієпархі-лістали квоту 777.827 мп., перемишль-ської 236.290., ставиславської 229.855 мп. Окрім сего виплатив „Український фонд“ зі своїх грошей від нового року для сиріт, прилі-шених в „Українських Захоронках“ у Львові квоту 25.000 мп., для сиріт під опі-кою повтового заведення в Стрию 84.000 мп., для сиріт по Іа. Кивелюков 25.000 мп., для сиріт Придніпровія 150.000 мп., для сиріт захисту в Залужці 20.000 мп. для сиріт „Плясту“ у Львові 30.000 мп. побіч дуже численних датків для вдовиць і сиріт поза захистами. — Студинський В. С. о до в с ь к и й за президію.

1517

1—1

З правничого Товариства. В четвер для 1. червня ц. р. о год. 6. вечера від-будеться в салі тов. „Українська Бесіда“ „Народний Дім“, Рутівського 22. відчит судов. радника д-ра Р. Ковшевича п. заг. „Про новий канонічний процес“. 1525 1—2

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіді)

Хто звав би що про Володимира Крушельницького, котрий служив при Могильницькій жандармерії і з відворотом військ пішов на Україну, звольте ласкаво повідомити Анастасію Крушельницьку, Долина. Закордонні часописи прошу о передрук. 1501 1—2

Тадій Слобода! Пожайте свою ад-ресу для „Червоної Калини“ Львів Марка 20. 1522 1—2

Членів 2 Коломиїської Бригади. У. Г. А. прошу о звістку про Василя Бо-днарчука, рядовика і курія. Ласкаві від-домости прошу слати до Зофії Боднар-чук — Мухавка п. Ягольняця. Закордонні часописи проситись о передрук. 1524 1—2

Дрібні оголошення.

ВІДЗНАЧАЮЧИЙ матурист, вправний В і с т р у к т о р, математик, фізичний, істо-рик пошукує леші на селі. Оферти слати під „Філософ“ poste restante Боршів. 1494 1—2

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни трансмісії, паси, ропні мотори, локо-мобілі, гатри, по конкурентних цінах шу-рує „ПІЛЮТ“ Львів Баторого ч. 4. 1277/а 4—30

ОСОБИ до помічі в домашній і куточ-нім господарстві гряде Наталя Вин-ницька в Залісках п. Ходорів. 1518 1—2

АБСОЛВЕНТ філософії пошукує лек-ції, найрадше на селі або якогосьбуда-иншого заняття. Предложения під „Сту-дент“ до Адм. „Гр. В.“ 1526 1—1

ОСОБА уміюча варити, шити, господе-рати пошукує посади найрадше на селі. Зголошення Анастасія Швед. Стрий вул. Словацького 5. 1523 1—1

ПЕНСИОНА повільна, ошадна, знаюча-ся добре на сільських і домашніх господарстві, гряде місця господарстві Львів, Янівська 48, п. Штукова. 1521 1—2

ДВОХ ЛІТНИКІВ прийме українська ро-діна в Косові. Умова в Адмін. „Гр. Вісника“. 1511 1—2

МАШИНИ до виробу цементової дах-ки, цементової цегли і плиток, це-мент, гіпс, вапно, цеглу, палу, етерит, як також инші матеріали будівельні достар-чає „УСТРІЙ“ С-ка з обм. пор. Львів, вул. Личаківська ч. 64, I. 1515 1—1

Звичайні Загальні Збори

членів стоваришення

„Народня Гостиниця“ у Львові

відбудуться в четвер, дня 15. червня ц. р. о год. 4. по пол. в салі побіч реставрації в „На-родній Гостиниці“ вул. Мос-тюшка ч. 1 а I. пов.

Денний порядок:

- 1) Відкриття Зборів.
- 2) Відчитання протоколу з послід-них Загальних Зборів.
- 3) Звіт Дирекції з діяльності стоваришення за адм. рік 1921.
- 4) Звіт краєв. ревізійного Союзу з переведеної ревізії.
- 5) Звіт і внесення Контрольної Комісії.
- 6) Вибір 2 членів Наглярної Ради.
- 7) Вибір 3 членів Контрольної Комісії.
- 8) Внесення і запити членів.

ЗА НАДІРКУ РАДУ:

Роман Сосновський

голова

Іларій Чапельський

секретар

1116

1—1

Юліян Січинський. Микола Мельник. Микола Запечинський

ПОЗІР! **ПОЗІР!**
Властители млинів і тартанів!
 Всілякі урядження млинські а то:
 Каміня оригінальне патенту „Гелера“, з
 французького креміння, шміргле-
 ві, — вальці, каспри, голендри, газу швай-
 царську і т. п.
 Ремшайдовські пили гатрові і цирку-
 лярні, оригіналь-
 ної марки „Штайнбок“, шмірглівки.
 Паси віденські шкіряні у всяких роз-
 мірах, —
 Оливки циліндрова і машинова
 поручає **Лев Лев** бюро технічно-торг.
 в **СТАНІСЛАВОВІ**,
 1340 вул. Петра Снарки ч. 43. 7—12

ПРИМІЩЕННЯ при родині або особної
 комнати з харчем пошукує сейчас ін-
 телгентна панночка. Ласкаві зголошення
 до Адміністр. під „Урядничка“. 1516 1-1

Свіжий транспорт ОДЯГІВ КЕРНЕР

в магазинах мужеської і дитячої конфекції

Львів, вул. Трибунальська 6

Усім Видавництвам!

Отсим прошу о ласкаве надсилання усіх ново-
 виданих книжок по два, а по можності і більше
 примірників в коміс з місячним обрахунком. Фірми,
 з якими я досі ще не є в торговельних зносинах,
 прошу о ласкаве правильне оголошування новинок
 і надсилання точного спису книжок. — При сім по-
 даю до відома, що книгарню мою **провадиму са-
 мостійно** і з бувшою фірмою Гавлічек нічого
 спільного не маю.

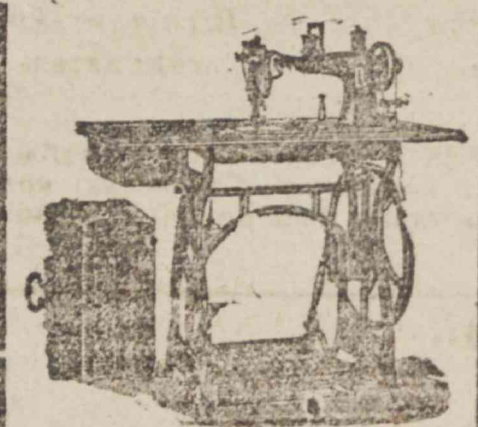
На бажання висилаю свій цінник.

ЧЕСЬКО-УКРАЇНСКА КНИГАРНЯ

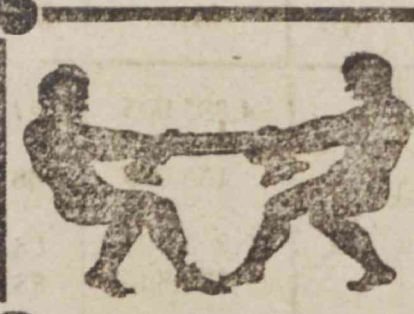
С. ЛАВРОВА

ПРАГА II. КАРЛОВА ПЛ. 6.

1366 2—2

МАШИНИ до ШИТТЯ
 і складові часті, також оливу до нао-
 ливлювання поручають
Е. Гросскопф і сини
 у ЛЬВОВІ, площа Голуховських 9.

Всюди до набуття!
 П. Т. Відпродавцем в цілій —
 — Польщі достарчує гит. гум
 1086 „OLLA“ лише: 8—8
„Le Herax“
 Львів, вулиця Гетманська ч. 8.

**Присилай-
те перед-
плату!**

Урядово уповноважене до парце-
 — — — лляції однокое українське — — —
ПАРЦЕЛЯЦІНЕ ТОВАРИСТВО
„ЗЕМЛЯ“
 став. зар. з обм. поруною
 у ЛЬВОВІ, Ринок 43,
 ч. телеф. 533.

переводить парцеляції і приймає
 вкладки до обороту на 10% і висше
 724 після умови. 1—2

Корбовий магель

цілий залізний о трьох валь-
 цях, надаючийся до каменіці
 або до пральні до продажу.

Емілія Копчинська,
 Львів, пл. Бернардинська 3.

Герб України „ТРИЗУБ“

різбба, (український орнамент), мистецька
 річ, розмір 28×22 см. ціна 3000 Мп. з пе-
 ресилкою 3050 Мп. — Поручається укра-
 їнські, різблені вишивковим ззором, рами
 з портретами Шевченка і Франка, великі
 по 4000 Мп. менші по 1400 Мп. — Ко-
 льоровану картину „Гість із Запорожжя“
 1400 Мп. Українські образи релігійні в різ-
 блених рамах, пара велика 8500 Мп. мен-
 ша 7000 Мп., а також самі рами різблені,
 всякої величини, замовлення і готівку (за-
 датки) слати на адресу:

ІВАН ПАВЛИК, ЛЬВІВ, РИНОК 10. II.
 1477 („Пресвіта“.) 4—7

Важне: річи, які би не подобалися, при-
 нимаю назад, а готівку звертаю.

**ЛІЖКА
ЖЕЛІЗНІ**
 Найновіші
 моделі
 Ціновий на жаром
**АНТИГРЕСКИ
ЛЬВІВ
СОБЕСЬКОГО Ч. 3.**

14796

1—7

Сказія! **Важне для всіх.** **Оказія!**
СУКНО ЧОРНЕ, з чистої вовни 150 широке надається на **ФУТРА**,
ПАЛЬТА, ЗАГОРТКИ і убрання. Ціна за 3 метри 10.500 мп. Висилає за
 посліплатою Фабричний склад сукна

СИМЕОН ІВАНКІВ СТРИЙ, ВУЛ. ТРИБУНАЛЬСЬКА 8.
 Увага: Ціни важні до 30. червня с. р.
 1519 1—4

Видавництво „Загальна книгозбірня“ в Коломиї

просить своїх Вп. Прихильників усіх писем і грошеві посилки пересилати
 на адресу: Д. Николишин, проф. гімназії, Коломия, Дідушицьких 18.
 Рівночасно по- 1) Д-р Ст. Людкевич: **Загальні основи музики**. Ціна 500 мп.
 рухає новини: 2) М. Мельник: **По той бін греблі**. Оповідання. Ціна 300 мп.
 1529 1—3

Друки і печатки вироблює гарно і
 дешево друкарня і фабрика
 печат. **І. ФРІДМАН** у ЛЬВОВІ, — вул.
 ток **Синтуська** ч. 4. —
 XXIII 4—8

ПОШУКУЮ комнати з харчем, по мож-
 ності з особним входом. Ласкаві зго-
 лошення до Адм. „Гром. Вістника“ до 5.
 червня під „Покій“. 1514 1—1

БЮРО ПОСЕРЕДНИЦТВА ПРАЦІ
 товариства агроном.-технічного „Праця“
 у Львові, при вул. Осоліньських 8, II. п.
 поручає робітників як фізичних так і умо-
 вих професій.
 Урядові години від 10—1 перед полуднем
 5—6 і від 3—5 по полудню. 1412

ВЖЕ НАДІЙШОВ БІЛЬШИЙ ТРАНСПОРТ ЗАГРАНИЧНИХ МОДЕЛІВ:

ВОВНЯНІ І ШОВКОВІ СУКНИ трикотаві, блузки, гальки, шляфроки, рука-
 вички, панчохи, діточі суконки і жіноче білля.
 Найсолідніше і найдешевше поручає —
МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ШТАДЛЕР І ШАРГЕЛЬ у Львові
 для пань вул. Синтуська ч. 16.

„НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ“ у Львові,
 РИНОК Ч. 36
 і в своїх 19-ох гила-
 дах по ираю
 поручає різні колоніальні товари, як: каву, чай, цукор, родзинки і т. п. —
 Для Всч. Духовенства церковне світло і природні вина угорські і ав-
 стрійські для цілей богослуження. XII 2—3
 Пригадується, що Товариство платить від щадничих вкладок 10 процент.

КОПЕРНИК І МАРУСЕНЬКА
 вивіляють від суботи дня 27. мая ц. р. велику потрясаючу драму в 5 діях п. з.
Трагедія артистки.
 в головній ролі слазна віденська крава **ДОРА КАЙЗЕР.**

Жадайте сейчас наших найновіших —
 цінників на —
Правдиві стирійські КОСИ І СЕРПИ
 Краєвий Союз Господарських Спілок
 Львів, Зіморовича ч. 20.
 IV 1—5

ДЗВОНИ з найлучшого ме-
 талю о чистім,
 звінкім голосі по
 найдешевшій ці-
 ні та з 25-літню
 гарантією
 можна купити або замовити в
 Першій українсько-американській
 ліярні і складі дзвонів
Ф. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО
 ТЕРНОПІЛЬ, Табанського ч. 64.
 1411 8—2